

Π Ε Ρ Ι Θ Ε Ο Ύ Π Ο Σ Τ Α Τ Ο Υ

ΑΓΙΟΠΑΤΕΡΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

- 1) <<Διά τοῦτο ἐννεάμηνος νόμῳ ἀνθρωπίνης κυφορίας, κἀντεῦθεν θεοῦπό-στατος δογματίζεται ἡ Χριστοῦ σάρκωσις, καί οὐδαμῶς ἄνθρωποῦπόστατος.>> (Ἅγιος Ἀθανάσιος, PG 28, 925B)
- 2) <<Ἰταμός ὁ θάνατος, ἀλλά τοῦτον σοι ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὕλεσας, θεοῦπόστατος σάρξ γενόμενος. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.>> (Παρακλητική, ἤχος γ', Κυριακή, Ὅρθρος, ὠδή ζ' τῆς Θεοτόκου.)
- 3) <<Σήμερον ἐκ ρίζης Ἰεσσαί ράβδος ἔφυ, ἐξ ἧς ἀναβήσεται τῷ κόσμῳ ἄνθος θεοῦπόστατον.>> (Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός, PG 96, 664C)
- 4) <<Ἐπί τῆς Ἡσαίου μεγαλοφωνίας τῇ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίᾳ τά Εὐαγγέλια σήμερον, ὡς μέν ἀπό γλώττης κατηνθρακωμένης τῷ τοῦ θεοῦποστάτου ἄνθρακος ψωμισμῷ ἐξαλλά καί λαμπρά, ὡς δ' ἀφ' ὕψους ἤκοντα οὐρανόθεν, ἐξάκουστα καί βροντοχηῆ.>> (Ἅγιος Γερμανός, Ἀρχ/πος Κων/πόλεως, PG 98, 221C)
- 5) <<Ἐδειξαν οἱ οὐρανοὶ δι' ἔργον ἀχώρητον εἶναι πᾶσι τοῖς κτιστοῖς πᾶσαν ταύτην τὴν δύναμιν καί ἐνέργειαν τοῦ θείου Πνεύματος: διό καί ταύτης ἐκ-φαινομένης τε καί διαβαινούσης οἷον πρὸς τὴν θεοῦπόστατον ἐκείνην σάρκα, αὐτοὶ μὴ χωροῦντες διεσχίσθησαν. . .>> (Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ὁμιλία Ξ, Εἰς τὴν Ἑορτὴν τῶν Φώτων, παράγραφος 10.)
- 6) <<Μόνη δέ ἡ καθ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ φύσις θεοῦπόστατός τε οὐσα καί ἡμόθεος ὑπερτελῆ καί τὴν καθαρότητα πλουτεῖ, καί χωρητικὴ πάσης τῆς λαμπρότητος καί ἀγλαΐας ὡς εἰπεῖν καί δυνάμεως καί ἐνεργείας τοῦ θείου Πνεύματος.>> (Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ὁμιλία Ξ, Εἰς τὴν Ἑορτὴν τῶν Φώτων, παράγρα-φος 10.)
- 7) << Καί μᾶλλον διὰ τῆς ἡμῶν ἀπαρχῆς οὗ προσείληφε σῶματος θεοῦποστά-του μετὰ ψυχῆς.>> (Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης, PG 155, 877D)

8) << **Καί πρῶτον μὲν ἡ τεθεωμένη ψυχὴ τοῦ Κυρίου μας, ὅταν εὐγῆκεν ὑπὸ τὸ θεοῦπόστατον σῶμα της, καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄδην γυμνή τῆς σαρκός ... >> (Ἁγίου Νικοδήμου, *Γυμνάσματα Πνευματικά*, Μελέτη Ι, Ἐνότης Β, τρίτη ὑποσημείωσις, Ἀθήναι, Ἐκδόσεις Ἁγιος Νικόδημος, σελ. 77.)**

9) << **Καὶ ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλεται καὶ μετουσιῶνται εἰς αὐτὸ τὸ θεοῦπόστατον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**>> (Ἁγίου Νικοδήμου, *Χρηστοθήθεια τῶν Χριστιανῶν*, Θεσσαλονίκη, Ἐκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου, σελ. 310)

10) << **Εἰς τὸ < ἀποκτείνας τὴν ἐχθραν ἐν αὐτῷ> (Ἐφεσ. 2, 16) Τὸ δέ <ἐν αὐτῷ>, δηλώνει πὼς ἐθανάτωσε τὴν ἐχθραν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ ἐν τῷ θεοῦπο-στάτῳ σώματι αὐτοῦ, διατὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἐχθραν τῶν ἰνθρώπων ὁ Χριστὸς ἐθανάτωσε καὶ μὲ τὸν Σταυρὸν καὶ μὲ τὸ σῶμα του, μὲ τὸ ὁποῖον ἐδέχθη καὶ τὸν σταυρικὸν θάνατον.**>> (ΑΙ ΙΑ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ τοῦ θείου καὶ ἐνδόξου Ἀποστό-λου ΠΑΥΛΟΥ Ἑρμηνευθεῖσαι ὑπὸ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Βουλγαρίας, Μεταφρα-σθεῖσαι παρὰ τοῦ Ἁγίου ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ, Τόμος Β', Θεσ/νίκη, Ὁρθόδοξος Κυψέλη, 1990, σελ. 402)

11) << **ὅταν λέγη πὼς ὁ Κύριος ἦτον ἐν < ὁμοιώματι σαρκός ἁμαρτίας> (Ρωμ. 8,3) δέν ἐννοεῖ πὼς δέν εἶχε σάρκα ἀπλῶς, ἀλλὰ πὼς ἡ θεοῦπόστατος ἐκείνη σάρκα του δέν ἤμαρτεν.**>> (ΑΙ ΙΑ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ τοῦ θείου καὶ ἐνδόξου Ἀποστό-λου ΠΑΥΛΟΥ Ἑρμηνευθεῖσαι ὑπὸ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Βουλγαρίας, Μεταφρα-σθεῖσαι παρὰ τοῦ Ἁγίου ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ, Τόμος Β', Θεσ/νίκη, Ὁρθόδοξος Κυψέλη, 1990, σελ. 550)

Ὄνομάζοντας θεοὑπόστατον τό σῶμα, τό αἷμα, τήν σάρκωσιν καί τήν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ, οἱ θεῖοι πατέρες δέν ἐννοοῦν ὅτι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία ἀπό τίς τρεῖς Ὑποστάσεις τοῦ Θεοῦ, ἢ μία τετάρτη Θεϊκή Ὑπόστασις. Ἐπ' οὐδενί λόγῳ δέν μποροῦν νά κατηγορηθοῦν γιά κάτι τέτοιο.

Οἱ Πατέρες ἐννοοῦν ἀπλῶς πῶς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀνθρωποὑπόστατον, πῶς δέν ὑφίσταται ἀφ' ἑαυτοῦ του, πῶς ἔχει μέσα του θεϊκήν ὑπόστασιν, τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, πῶς δέν μπορεῖ νά σταθῇ παρά μόνον ὡς ἠνωμένον μετά τῆς Θείας ὑποστάσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὄνομάζοντας θεοὑπόστατον τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν ἀναφέρονται οἱ ἅγιοι εἰς τόν τρόπον τῆς ἐνώσεως τῆς Θείας μετά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά εἰς τό γεγονός ὅτι τό σῶμα Του ἔχει μέσα του τήν θεϊκήν ὑπόστασιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ὅρος <<θεοὑπόστατος>> δέν χρησιμοποιοῦν ποτέ ἀπό τούς Πατέρας διά νά καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐνώσεως τῆς Θείας μετά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ τρόπος αὐτῆς τῆς ἐνώσεως καθορίσθηκε ὑπό τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διά τῶν ὁρῶν: <<Ἀσυγχύτως, Ἀτρέπτως, Ἀχωρίστως καί Ἀδιαιρέτως.>>

Παραλλήλως, ὀνομάζοντας κάποιος θεοὑπόστατον τήν Ἐκκλησίαν, ἢ ὁποῖα, κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ μέ Κεφαλήν τόν ἴδιον τόν Χριστόν, δέν ἐννοεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία ἀπό τίς τρεῖς ὑποστάσεις τοῦ Θεοῦ, ἢ μία τετάρτη θεϊκή Ὑπόστασις. Ἐπ' οὐδενί λόγῳ δέν μπορεῖ νά κατηγορηθῇ γιά κάτι τέτοιο.

Ἐννοεῖ ἀπλῶς πῶς δέν εἶναι ἀνθρωποὑπόστατος, πῶς δέν ὑφίσταται ἀφ' ἑαυτοῦ της ὡς ἓνα ἄθροισμα ἀνθρώπων, πῶς δέν μπορεῖ νά σταθῇ παρά μόνον ὡς σῶμα Χριστοῦ ἔχοντας μέσα της τήν θεϊκήν ὑπόστασιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, δηλαδή, ὡς ἠνωμένη μετά τῆς Θείας ὑποστάσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὄνομάζοντας θεοὑπόστατον τήν Ἐκκλησίαν δέν γίνεται ἀναφορά εἰς τόν τρόπον τῆς ἐνώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μετά τῆς Κεφαλῆς της, ἀλλά εἰς τό γεγονός ὅτι ἔχει μέσα της τήν θεϊκήν ὑπόστασιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτή εἶναι ἡ ἔννοια τῆς λέξεως <<θεοὑπόστατος.>>

Εἰς τόν Χριστόν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἶναι ὑποστατικῶς ἠνωμένη μετά τῆς Θείας, ἐνῶ εἰς τήν Ἐκκλησίαν τὰ μέλη δέν εἶναι ὑποστατικῶς ἠνωμένα μετά τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἠνωμένα κατὰ χάριν.

Αὐτή ἡ κατὰ χάριν ἐνωσις εἶναι ἡ μόνη δυνατή ἐνωσις κτισμάτων μετά τοῦ Κτίστου, ἀλλά αὐτό εἶναι ἕνα γεγονός τό ὅποιον δέν καθιστᾶ τήν Ἐκκλησίαν λιγώτερον θεοῦπόστατον.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Θεανθρώπινος ὀργανισμός μέ Κεφαλὴν τόν Χριστόν καί Σῶμα μέ μέλη ἀγγέλους καί ἀνθρώπους.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἢ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΣΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΕΦΑΛΗ ΑΥΤΗΣ

- 1) Δέν εἶναι Θεός.**
  - 2) Δέν εἶναι πρόσωπον ἢ ὑπόστασις.**
  - 3) Δέν εἶναι ὄν ἢ Πρᾶγμα (ὕλικόν ἢ ἄϋλον)**
-

- 1) Εἶναι Θεία Μυστηριακή Ἐπικοινωνία Προσώπων.**
- 2) Εἶναι Κοινωνία, Σχέσις, Ἐνωσις Θεοῦ μετά λογικῶν ὄντων, ἀγγέλων καί ἀνθρώπων.**
- 3) Εἶναι <<Κοινωνία Θεώσεως>> κατὰ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν.**
- 4) Εἶναι Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ τοῦ Θεοῦ.**

5) Είναι ὁ Θεανθρώπινος ὀργανισμὸς μέ ἼΑκτιστον καί ἴ

Α-

ναρχον ΚΕΦΑΛΗΝ τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν καί
Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἦτοι, τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν,
καί ΣΩΜΑ τά κτιστά λογικά ὄντα, ἀγγέλους καί
ἀνθρώπους, ὡς μέλη.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

- 1) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δέν εἶναι Θεός.
- 2) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δέν εἶναι μία ἀπό τῆς τρεῖς ὑποστάσεις τοῦ Θεοῦ.
- 3) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δέν εἶναι μία τετάρτη θεϊκή ὑπόστασις.
- 4) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δέν εἶναι Ὅν ἢ Πρᾶγμα (ὕλικόν ἢ ἄϋλον).
- 5) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία δέν εἶναι Πρόσωπον ἢ Ὑπόστασις.

-
- 1) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι Θεία Μυστηριακή Ἐπικοινωνία Προσώπων.
  - 2) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι Κοινωνία,

Σχέσις, Ένωσις Θεοῦ μετά κτιστῶν λογικῶν ὄντων, ἀγγέλων καί ἀνθρώπων.

- 3) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι <<Κοινωνία Θεώσεως>> κατά τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν.
- 4) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 5) Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι ὁ Θεάνθρωπος ὁργανισμός μέ Ἄκτιστον καί Ἄναρχον ΚΕΦΑΛΗΝ τόν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ Πατρός, τόν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν, καί ΣΩΜΑ τά κτιστά λογικά ὄντα, ἦτοι, ἀγγέλους καί ἀνθρώπους ὡς μέλη.